

Rettledning til RF-1156 Korrigering av kommunefordelingen av elendomsskattegrunnlaget i kraftanlegg 2020

Fastsatt av Skatteetaten

Fra og med inntektsåret 2018 skal skjemaet RF-1156 leveres inn årlig som et vedlegg til skattemeldingen. Dersom det ikke er gjort investeringer/påkostninger i inntektsåret skal skjemaet leveres, men man krysser av "Nei" i feltet for "Endringer i året?"

Eiendomsskattegrunnlaget skal fordeles mellom de aktuelle kommuner etter reglene i egedomsskattelova § 8B-2 til § 8 B-5. For eiendomsskatteåret 2022/inntektsåret 2020 skal skjemaet fylles ut for nye kraftanlegg som ligger i flere kommuner og nye kraftanlegg som har andeler i ovenforliggende reguleringsanlegg i andre kommuner. I tillegg skal skjemaet fylles ut for påkostninger i eksisterende anlegg, foretatt i perioden 1. januar 2020 til 31.desember 2020.

Hva regnes som særskilt driftsmiddel i kraftanlegg?

Som særskilte driftsmidler i kraftanlegg regnes driftsmidler som skal avskrives lineært i medhold av skatteloven § 18-6 (dammer, tunneler, rørgater (unntatt rør), kraftstasjoner (inkludert adkomsttunneler), maskinteknisk utrustning i kraftstasjon, generatorer, rør, foring i sjakt/tunnel, luker, rister, etc.), samt elektroteknisk utrustning i kraftanlegget som nevnt i skatteloven § 14-41 bokstav g. Adkomstanlegg som nevnt i § 1-1 tredje ledd i forskrift av 20. januar 1997 nr. 79 skal ikke medtas i denne sammenheng (anleggsveier, kaianlegg, broer og taubaner mv).

Hvilke investeringer skal regnes med ved korrigeringen?

Investeringer i særskilte driftsmidler i kraftanlegg omfatter påkostninger og utvidelser av eksisterende kraftstasjoner og/eller påkostninger eller nyanlegg av reguleringsanlegg tilknyttet eksisterende kraftstasjon. Nytt reguleringsanlegg eller annet særskilt driftsmiddel tilknyttet eksisterende kraftstasjon regnes å tilhøre samme kraftanlegg, slik at kostprisen av investeringen skal regnes med ved

korrigeringen. Grensen oppad må her trekkes mot bygging av ny kraftstasjon.

Grensen nedad må trekkes mellom påkostninger og vedlikehold. Vedlikehold skal ikke medføre korrigering. Grensen mellom påkostninger og vedlikehold må trekkes etter de vanlige reglene i skatteloven, slik at den skattemessige behandlingen kan legges til grunn i denne sammenheng. Om grensedragningen kan det sies at vedlikehold, herunder reparasjon, er arbeider som utføres for å bringe formuesobjektet tilbake i den stand den tidligere har vært som ny. Det vil derimot dreie seg om en påkostning dersom arbeidene bringer formuesobjektet til en bedre stand eller til en annen stand enn det tidligere har vært i, f.eks. tilbygg, moderniseringer eller rene endringer.

Arbeider som utelukkende består i endring av et formuesobjekt, er således ikke vedlikehold. Dette gjelder selv om endringen ikke innebærer noen standardforbedring eller verdiøkning.

Arbeider som fører til forbedring av et objekt utover den stand den en gang har vært i, er ikke vedlikehold. Ved avgjørelsen av om det er skjedd en forbedring må det tas hensyn til utviklingen som har funnet sted i materialbruk mv. siden objektet var nytt. Foretas utskifting av eldre deler som trenger utskifting med nye som etter dagens nivå tilsvarer samme standard (lav, middels eller høy) som formuesgjenstanden har vært i tidligere, skal hele kostnaden regnes som vedlikehold. Forutsetningen er at den eldre delen trengte utskifting.

Det skal foretas en helhetsvurdering hvor en tar hensyn til eventuell standardforbedring av formuesobjektet som helhet.

Nærmere om utfyllingen av skjemaet

I kolonnen type driftsmiddel skal det oppgis hva slags driftsmiddel det er investert i / foretatt påkostning på.

Legg ved kart dersom ett eller flere driftsmidler krysser kommunegrenser. Hvis det dreier seg om et nyververt driftsmiddel som erstatter et driftsmiddel det er beregnet GAV for, skal selskapet oppgi den/de id(-ene) som ble brukt i GAV-beregningene i denne kolonnen.

Korrigering av fordelingsnøkkelen skal ta utgangspunkt i kostpris på investeringen/påkostningen, se nærmere egedomsskattelova § 8 B-2 andre ledd, femte ledd og § 8 B-3 andre ledd. Det skal tas utgangspunkt i den verdi som legges til grunn etter de alminnelige skatterettslige regler. Kostprisen utgjør således kostnaden i fjerde kolonne i skjemaet.

Det følger av § 6 i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1393 til egedomsskattelova at kostprisen for investeringer/påkostninger skal reguleres til samme kroneverdi som fordelingsnøkkelen bygget på. Ved reguleringen benyttes konsumprisindeksen til Statistisk sentralbyrå. Konsumprisindeksen for de aktuelle år er:

1997:	69,9
1998:	71,5
1999:	73,2
2000:	75,5
2001:	77,7
2002:	78,7
2003:	80,7
2004:	81,0
2005:	82,3
2006:	84,2
2007:	84,8
2008:	88,0
2009:	89,9
2010:	92,1
2011:	93,3
2012:	93,9
2013:	95,9
2014:	97,9
2015:	100,0
2016:	103,6
2017:	105,5
2018:	108,4
2019:	110,8
2020:	vil bli lagt ut på internet: www.ssb.no og i publikasjoner fra Statistisk Sentralbyrå.